

CARLOS MENA

L'Esclat del ressorgiment humanístic

25 de febrer de 2018

Giovanni Battista Pergolesi

Salve Regina

Salve, Regina, Mater misericordiæ,
vita, dulcedo, et spes nostra, salve.
Ad te clamamus exsules filii Hevæ,
Ad te suspiramus, gementes et flentes
in hac lacrimarum valle.
Eia, ergo, advocata nostra, illos tuos
misericordes oculos ad nos converte;
Et Jesum, benedictum fructum ventris tui,
nobis post hoc exsilium ostende.
O clemens, O pia, O dulcis Virgo Maria.

Johann Sebastian Bach

Tilge, Höchster, meine Sünden

BWV 1083

(extractes de la transcripció del *Stabat Mater* de G.B.Pergolesi)

BWV 1083.1

Tilge, Höchster, meine Sünden,
Deinen Eifer lass verschwinden,
Laß mich deine Huld erfreun.

BWV 1083.9

Lass mich Freud und Wonne spüren,
Dass die Beine triumphieren,
Da dein Kreuz mich hart gedrängt.

BWV 1083.12

Denn du willst kein Opfer haben,
Sonsten brächt ich meine Gaben;
Rauch und Brand gefällt dir nicht.
Herz und Geist, voll Angst und Grämen,
Wirst du, Höchster, nicht beschämen,
Weil dir das dein Herze bricht.

BWV 1083.14

Amen

Giovanni Battista Pergolesi

O sacrum convivium

O sacrum convivium!
in quo Christus sumitur:
recolitur memoria passionis eius:
mens impletur gratia:
et futurae gloriae nobis pignus datur.
Alleluia

Salve Regina

Déu vos salve, Reina i Mare de misericòrdia,
vida, dolcesa i esperança nostra. Déu vos salve.
A vós cridem els desterrats fills d'Eva;
A vós sospirem, gemint i plorant
en aquesta vall de llàgrimes.
Ara doncs, advocada nostra, eixos ulls vostres,
tan misericordiosos, gireu-los envers nosaltres;
i després d'aquest exili, mostreu-nos Jesús, fruit
beneït del vostre sant ventre.
Oh clement, Oh pietosa, Oh dolça Verge Maria!

Esborra, Altíssim, les meves culpes

Esborra, Altíssim, les meves culpes
deixa que desaparegui el teu enuig,
i permet que m'alegri de la teva clemència.

Permet-me sentir goig i alegria,
i que els meus ossos sentin el triomf,
malgrat l'opressió de la creu.

Ja que no acceptes sacrificis,
et duc la meva ofrena.
El fum i el foc no són del teu grat.
Del cor i l'ànima, plens de por i d'aflició,
no te n'averkonyiràs, Altíssim,
perquè trencarien el teu cor.

Amen

O sacrum convivium

Oh, banquet sagrat!
on rebem a Crist;
on celebrem el memorial de la seva passió;
la ment s'omple amb la gràcia
i se'ns atorga una penyora de la glòria futura.
Alleluia

Antonio Caldara

In Lagrime Stemprato

In lagrime stemprato il cor qui cade
Già s'ellesse
per l'orme impresse
del tuo piè di seguir del ciel le strade.

Johann Sebastian Bach

Suscepit Israel puerum suum

BWV 1082

(transcripció del *Magnificat* d'Antonio Caldara)

Suscepit Israel puerum suum
Recordatus misericordiae suae.
Sicut locutus est ad Patres nostros,
Abraham et semini eius in saecula.
Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto

Antonio Caldara

Crucifixus a 16 voci

Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato,
passus et sepultus est.

Johann Sebastian Bach

Vergnügte Ruh, beliebte Seelenlust

BWV 170

6è Diumenge després de la Trinitat

1. Ària

Vergnügte Ruh, beliebte Seelenlust,
Dich kann man nicht bei Höllensünden,
Wohl aber Himmelseintracht finden;
Du stärkst allein die schwache Brust.
Drum sollen lauter Tugendgaben
In meinem Herzen Wohnung haben.

2. Recitatiu

Die Welt, das Sündenhaus,
Bricht nur in Höllenlieder aus
Und sucht durch Hass und Neid
Des Satans Bild an sich zu tragen.
Ihr Mund ist voller Ottergift,
Der oft die Unschuld tödlich trifft,
Und will allein von Racha sagen.
Gerechter Gott, wie weit
Ist doch der Mensch von dir entfernt;
Du liebst, jedoch sein Mund
Macht Fluch und Feindschaft kund
Und will den Nächsten nur mit Füßen treten.
Ach! diese Schuld ist schwerlich zu verbeten.

3. Ària

Wie jammern mich doch die verkehrten Herzen,
Die dir, mein Gott, so sehr zuwider sein;
Ich zittre recht und fühle tausend Schmerzen,
Wenn sie sich nur an Rach und Hass erfreun.
Gerechter Gott, was magst du doch gedenken,
Wenn sie allein mit rechten Satansränken
Dein scharfes Strafgebot so frech verlacht.
Ach! ohne Zweifel hast du so gedacht:
Wie jammern mich doch die verkehrten Herzen!

In Lagrime Stemprato

El meu cor es dissol en les llàgrimes i
s'enfonsa.
Ha triat aquí i ara
per seguir els vostres passos el camí cap al cel

Suscepit Israel puerum suum

Ha protegit Israel, el seu servent,
com havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre
Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant

Crucifixus a 16 voci

Crucificat després per nosaltres
sota el poder de Ponç Pilat
patí i fou sepultat

Plaent repòs, preuat goig de l'ànima

Plaent repòs, preuat goig de l'ànima,
a tu, no dins els pecats infernals,
ans dins l'harmonia celeste poden trobar-te,
només tu fas fort el pit feble.
Per això els purs dons de la virtut
dins el meu cor han de tenir estada.

El món, la casa del pecat,
prorramp sols en càntics infernals
i cerca per mitjà de l'odi i l'enveja
de portar la imatge de Satanàs.
Té plena de verí d'escurçó la boca,
que sovint fereix mortalment la innocència,
i només sap dir «Raca!»
Déu just, que de molt
l'home de Vós s'és allunyat;
Vós estimeu, emperò la seva boca
manifesta blasfèmia i enemistat
i només desitja tenir el proïsme sota els peus.
Ah, aquesta culpa és mala de passar per alt.

Quina pena em fan els cors esgarriats,
que a Vós, Déu meu, tant us contrarien!
Tremolo tant i sento mil dolors
quan només gaudeixen amb la venjança i l'odi!
Déu just, què heu de pensar
quan ells, amb les escaients intrigues de Satanàs,
de la vigorosa condemna tan insolentment fan befa!
Ai las!, sens dubte heu pensat:
«Quina pena em fan els cors esgarriats!»

4. Recitatiu

Wer sollte sich demnach
Wohl hier zu leben wünschen,
Wenn man nur Hass und Ungemach
Vor seine Liebe sieht?
Doch, weil ich auch den Feind
Wie meinen besten Freund
Nach Gottes Vorschrift lieben soll,
So flieht
Mein Herze Zorn und Groll
Und wünscht allein bei Gott zu leben,
Der selbst die Liebe heißt.
Ach, eintrachtvoller Geist,
Wenn wird er dir doch nur sein Himmelszion geben?

5. Ària

Mir ekelt mehr zu leben,
Drum nimm mich, Jesu, hin!
Mir graut vor allen Sünden,
Lass mich dies Wohnhaus finden,
Wo selbst ich ruhig bin.

Johann Sebastian Bach

Singet dem Herrn

BWV 225

1. Cor

Singet dem Herrn ein neues Lied!
Die Gemeine der Heiligen sollen ihn loben.
Israel freue sich des, der ihn gemacht hat.
Die Kinder Zion sei'n fröhlich über ihrem Könige,
Sie sollen loben seinen Namen im Reihen;
mit Pauken und mit Harfen sollen sie ihm spielen.

2. Coral i Ària (Cor I, alternat amb el Cor II)

Wie sich ein Vater erbarmet
Gott, nimm dich ferner unser an,
Über seine junge Kinderlein,
So tut der Herr uns allen,
So wir ihn kindlich fürchten rein.
Er kennt das arm Gemächte,
Gott weiß, wir sind nur Staub,
Denn ohne dich ist nichts getan
Mit allen unsern Sachen.
Gleichwie das Gras vom Rechen,
Ein Blum und fallend Laub.
Der Wind nur drüber wehet,
So ist es nicht mehr da,
Drum sei du unser Schirm und Licht,
Und trügt uns unsre Hoffnung nicht,
So wirst du's ferner machen.
Also der Mensch vergehet,
Sein End, das ist ihm nah.
Wohl dem, der sich nur steif und fest
Auf dich und deine Huld verlässt.

3. Cor

Lobet den Herrn in seinen Taten,
lobet ihn in seiner großen Herrlichkeit!
Alles, was Odem hat, lobe den Herrn
Halleluja!

Qui, doncs, hauria de
desitjar viure aquí,
si només odi i penalitats
veu enfront del seu amor?
Tanmateix, com que jo he d'estimar
fins i tot l'enemic com el meu millor amic
d'acord amb el manament de Déu,
aleshores defuig
el meu cor la ira i el rancor
i sols desitja viure en Déu,
que es diu Amor.
Ai, esperit harmoniós,
si et donava la seva Sió celestial!

Em fastigueja viure més,
preneu-me amb vos, doncs, Jesús!
M'espanten tot els pecats,
permeteu-me trobar aquell estatge
on tingui repòs.

Canteu al Senyor

Canteu al Senyor un càntic nou,
que el lloïn reunits els seus fidels.
Que Israel celebri el qui l'ha creat,
i s'alegrin del seu Rei els fills de Sió.
Que lloïn el seu nom, que el lloïn tot dansant,
i acompanyin els cants amb els tambors i les cítares.

Com un pare s'apiada
Oh Déu, preneu-nos amb vos!
dels seus fills,
així el Senyor ho fa de tots nosaltres,
quan el temem com uns infants.
Ell coneix la nostra feblesa,
Déu sap que som només pols,
perquè sense vos res no podem aconseguir res,
ni amb totes les nostres coses.
com l'herba que se sega,
una flor o una fulla que cau.
Només que el vent hi bufi al damunt,
deixa d'existir;
Sigueu, doncs, la nostra protecció i la nostra llum
i que no ens enganyi la nostra esperança,
i així continuareu fent-ho.
Així com la persona passa;
la seva fi és a prop.
Benaurat aquell qui segur i ferm
només confia en vos i en la vostra misericòrdia.

Lloeu el Senyor per les seves gestes,
lloeu-lo per la seva grandesa!
Que tot el que respira lloï el Senyor.
Al·leluia!